A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. október 27.*

A C-47/10. P. sz. ügyben,

az **Osztrák Köztársaság** (képviseli: E. Riedl, meghatalmazotti minőségben, segítői: M. Núñez Müller és J. Dammann Rechtsanwälte)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2010. január 27-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Scheucher-Fleisch GmbH** (székhelye: Ungerdorf [Ausztria]),

a **Tauernfleisch Vertriebs GmbH** (székhelye: Flattach [Ausztria]),

* Az eljárás nyelve: német.

a **Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH** (székhelye: Glanegg [Ausztria]),

a **Wech-Geflügel GmbH** (székhelye: Sankt Andrä [Ausztria]),

Johann Zsifkovics (lakóhelye: Bécs [Ausztria])

(képviselik őket: J. Hofer és T. Humer Rechtsanwälte),

felperesek az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselik: V. Kreuschitz és A. Stobiecka-Kuik, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta (előadó), G. Arestis és T. von Danwitz bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. április 14-i tárgyalásra

a főtanácsnok indítványának a 2011. június 9-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében Osztrák Köztársaság az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-375/04. sz., Scheucher-Fleisch és társai kontra Bizottság ügyben 2009. november 18-án hozott ítéletének (EBHT 2009., II-4155. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette az Osztrák Köztársaság által az agrár-élelmiszeripar részére nyújtott, minőségi programokra és az „AMA-Biozeichen", illetve az „AMA-Gütesiegel" minőséget igazoló címkékre vonatkozó NN 34A/2000. sz. állami támogatásról szóló, 2004. június 30-i C(2004 2037 végleges bizottsági határozatot (a továbbiakban: vitatott határozat).

Jogi háttér

2 Az EK-Szerződés [88]. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) (1)–(3) és (8) preambulumbekezdése kimondja:

„(1) mivel az egyes ágazatok szabályozására megállapított különös eljárási szabályok sérelme nélkül ezt a rendeletet valamennyi ágazatban nyújtott támogatásra alkalmazni kell; mivel a Szerződés [73]. és [87]. cikkének alkalmazásában a Bizottság a Szerződés [88]. cikke értelmében különös hatáskörrel rendelkezik, a már létező támogatás felülvizsgálatakor, az új vagy a módosított támogatással kapcsolatos határozat meghozatalakor, illetve akkor, amikor intézkedést hoz határozatainak be nem tartása vagy a bejelentési kötelezettség elmulasztása tárgyában, annak eldöntésére, hogy az állami támogatás összeegyeztethető-e a közös piaccal;

(2) mivel a Bizottság az Európai Közösségek Bírósága esetjogának megfelelően egységes gyakorlatot alakított ki és szilárdított meg a Szerződés [88]. cikkének alkalmazására, és több közleményben eljárási szabályokat és elveket állapított meg; mivel a Szerződés [88]. cikke szerinti eredményes és hatékony eljárások biztosítása érdekében indokolt e gyakorlatot rendelet útján szabályozni és megszilárdítani;

(3) mivel a Szerződés [88]. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárási rendelet növeli az átláthatóságot és a jogbiztonságot;

[...]

(8) mivel minden olyan esetben, amikor az előzetes vizsgálat eredményeként a Bizottság nem tudja megállapítani, hogy a támogatás összeegyeztethető-e a közös piaccal, hivatalos vizsgálati eljárást kell kezdeni annak érdekében, hogy a Bizottság megkapjon minden, a támogatás összeegyeztethetőségének megállapításához szükséges információt, és hogy az érdekelt feleknek [helyesen: érintett feleknek] lehetőségük legyen észrevételeik benyújtására; mivel az érdekelt felek [helyesen: érintett felek] jogait a Szerződés [88]. cikkének (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás során lehet a legjobban biztosítani".

3 Az említett rendelet 1. cikke kimondja:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

h) »érdekelt fél« [helyesen: érintett fél]: olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettje, a versenytárs vállalkozások és a szakmai szövetségek."

4 E rendeletnek az „A bejelentett támogatásra vonatkozó eljárás" című II. fejezete alatt található „A bejelentés előzetes vizsgálata és a Bizottság határozatai" című 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság megvizsgálja a bejelentést közvetlenül annak kézhezvétele után. A 8. cikk sérelme nélkül a Bizottság a (2), (3) vagy (4) bekezdés szerint határozatot hoz.

(2) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy a bejelentett intézkedés nem valósít meg támogatást, megállapítását határozatban rögzíti.

(3) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy nem merült fel kétség a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és amennyiben az [az EK 87. cikk] (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, a Bizottság úgy határoz, hogy az intézkedés összeegyeztethető a közös piaccal […]. A határozat megjelöli, hogy a Szerződésben szereplő melyik kivétel került alkalmazásra.

(4) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, [az EK 88. cikk] (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről dönt […].

(5) A (2), (3) és (4) bekezdésben említett határozatokat két hónapon belül kell meghozni. Ez a határidő a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától kezdődik. A bejelentés akkor tekinthető teljesnek, ha annak kézhezvételétől számított két hónapon belül, vagy a kért kiegészítő információk átvételétől számított két hónapon belül a Bizottság nem kér további információt. A határidő a Bizottság és az érintett tagállam hozzájárulásával meghosszabbítható. A Bizottság adott esetben rövidebb határidőt is meghatározhat.

(6) Amennyiben a Bizottság nem hozott határozatot a (2), (3) vagy (4) bekezdésnek megfelelően az (5) bekezdésben megállapított határidőn belül, úgy kell tekinteni, hogy a támogatást engedélyezte. Az érintett tagállam bevezetheti a kérdéses intézkedéseket, miután erről a Bizottságot előzetesen értesíti, hacsak a Bizottság az értesítés kézhezvételét követő 15 napon [helyesen: munkanapon] belül nem hoz e cikk szerint határozatot.”

5 Az említett rendelet ugyanezen II. fejezetének „Hivatalos vizsgálati eljárás” című 6. cikke (1) bekezdésében kimondja:

„A hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező [helyesen: megindító] határozat összefoglalja a vonatkozó ténybeli és jogi kérdéseket, tartalmazza a Bizottság előzetes értékelését a javasolt intézkedés támogatási jellegére vonatkozóan, és meghatározza a közös piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatban felmerült kétségeket. A határozat felszólítja az érintett tagállamot és az egyéb érdekelt feleket [helyesen: érintett feleket], hogy nyújtsák be észrevételeiket egy meghatározott, általában egy hónapot meg nem haladó határidőn belül. Kellően indokolt esetben a Bizottság meghosszabbíthatja az előírt határidőt.”

6 A 659/1999 rendeletnek az „A jogellenes támogatásra vonatkozó eljárás” című III. fejezetének „A Bizottság határozatai” című 13. cikke kimondja:

„(1) A lehetséges jogellenes támogatás vizsgálata a 4. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozattal zárul. A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok esetében az eljárást a 7. cikk szerinti határozat zárja. Amennyiben egy tagállam nem tartja be az információnyújtási rendelkezést, a Bizottság a határozatot a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg.

(2) Jogellenes támogatások esetén, a 11. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottságot nem köti a 4. cikk (5) bekezdésében, a 7. cikk (6) bekezdésében és a 7. cikk (7) bekezdésében meghatározott határidő.

(3) A 9. cikket értelemszerűen kell alkalmazni.”

7 E rendeletnek az „Érdekelt felek [helyesen: Érintett felek]” című VI. fejezetének „Az érdekelt felek jogai [helyesen: Az érintett felek jogai]” című 20. cikke értelmében:

„(1) Bármely érdekelt fél [helyesen: érintett fél] nyújthat be észrevételt a 6. cikk szerint, miután a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megkezdéséről határozatot hozott. Valamennyi érdekelt fél [helyesen: érintett fél], aki észrevételt nyújtott be, és az egyedi támogatás bármely kedvezményezettje, kézhez kapja a Bizottság 7. cikk szerint hozott határozatának egy példányát.

(2) Minden érdekelt fél [helyesen: érintett fél] tájékoztathatja a Bizottságot a feltételezett jogellenes támogatásról és a támogatással való feltételezett visszaélésről. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a birtokában lévő információ alapján nincs megfelelő alap az eset vizsgálatára, erről tájékoztatja az érdekelt felet. Amennyiben a Bizottság határozatot hoz a benyújtott információ tárgyára vonatkozólag, a határozat egy példányát megküldi az érdekelt félnek [helyesen: érintett fél].

(3) Bármely érdekelt fél [helyesen: érintett fél] kérelemre megkapja a 4. és 7. cikk, a 10. cikk (3) bekezdése és a 11. cikk szerinti határozat egy példányát.”

8 A Törvényszék eljárási szabályzatának 64. cikke rendelkezik a pervezető intézkedésekről, ugyanezen szabályzat 81. cikke pedig a Törvényszék ítéleteinek tartalmáról.

A jogvita előzményei

9 A jogvita alapját képező tényállás a megtámadott ítélet 1–12. pontjában került bemutatásra. A jelen fellebbezés tekintetében a következő előzményekre kell emlékeztetni.

10 Az Osztrák Köztársaság 1992-ben elfogadta az „Agrarmarkt Austria" piaci szabályozó szervezet létrehozásáról szóló szövetségi törvényt (Bundesgesetz über die Errichtung der Marktordnungsstelle „Agrarmarkt Austria", BGBl. 376/1992., a továbbiakban: 1992. évi AMA-Gesetz).

11 Az említett törvény létrehozza az „Agrarmarkt Austria" nevű közjogi jogi személyt (a továbbiakban: AMA), amelynek feladata a mezőgazdasági marketing előmozdítása. Az AMA operatív tevékenységeinek elvégzése az AMA 100%-os tulajdonában álló leányvállalat, az Agrarmarkt Austria Marketing GmbH nevű társaság (a továbbiakban: AMA Marketing) feladata. E tevékenységek egyike a mezőgazdasági termékek ausztriai előállításának, kezelésének, feldolgozásának és forgalmazásának az egyes mezőgazdasági termékek „AMA" biocímkével és az „AMA" minőségi címkével (a továbbiakban: „AMA"-címkék) történő ellátása útján való ösztönzésében nyilvánul meg.

12 Tevékenységének előmozdítása érdekében az AMA beszedi azokat a járulékokat, amelyeket többek között a szarvasmarhák, borjak, sertések, bárányok, birkák és szárnyasok levágása után kell megfizetni.

13 A Scheucher-Fleisch GmbH, a Tauernfleisch Vertriebs GmbH, a Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH és a Wech-Geflügel GmbH vállalkozások, valamint az egyéni vállalkozóként kereskedő J. Zsifkovics (a továbbiakban együtt: Scheucher-Fleisch és társai) tevékenységét állatok vágóhídi levágása és feldarabolása képezi, amely után járulékfizetésre kötelesek az AMA részére. Ugyanez igaz a Grandits

GmbH-ra is. Az említett vállalkozások termékei azonban nem jogosultak az „AMA”-címkék használatára.

14 A Scheucher-Fleisch és társai, valamint a Grandits GmbH panaszának kézhezvételét követően a Bizottság 2000. február 15-én felszólította az osztrák hatóságokat arra, hogy tájékoztassák az AMA Marketing és az AMA marketingtevékenységéről. Az említett hatóságok által adott válaszokra tekintettel a Bizottság az EK 88. cikk (3) bekezdése szerinti eljárás megindításáról és a szóban forgó intézkedések „be nem jelentett állami támogatásnak” minősítéséről határozott, amiről a 2000. június 19-i levelében értesítette az osztrák hatóságokat. Az Osztrák Köztársaságnak a Bizottsághoz 2003. március 8-án érkezett kérelme folytán a Bizottság az eljárás két részre osztásáról határozott aszerint, hogy 2002. szeptember 26. előtti vagy utáni intézkedésekről van-e szó. Amint az a vitatott határozatból kitűnik, az ezen időpont után elfogadott intézkedéseket bejelentett állami támogatásként kezelték. A vitatott határozat elfogadásához vezető eljárás tárgyát e bejelentett támogatások képezik.

15 A vitatott határozatban a Bizottság úgy döntött, hogy nem emel kifogást az AMA vagy az AMA Marketing által 2002. szeptember 26-át követően a minőségi programok és az „AMA”-címkék tárgyában elfogadott intézkedésekkel kapcsolatban, mivel úgy ítélte meg, hogy azok az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében az uniós joggal összeegyeztethető támogatásnak minősülnek.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

16 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. szeptember 17-én benyújtott keresetlevelükkel a Scheucher-Fleisch és társai, valamint a Grandits GmbH a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztettek elő. Az Elsőfokú Bíróság hatodik tanácsa elnökének 2009. február 4-i végzésével a Grandits GmbH elállása folytán annak nevét törölték az Elsőfokú Bíróság nyilvántartásából.

17 A Scheucher-Fleisch és társai által benyújtott megsemmisítés iránti kereset lényegében három jogalapon alapszik, nevezetesen az eljárási szabályok megsértésén, az EK 87. cikk (3) bekezdése c) pontjának megsértésén és az EK 88. cikk (3) bekezdésében, valamint a 659/1999 rendelet 3. cikkében rögzített felfüggesztési záradék megsértésén.

18 A Scheucher-Fleisch és társai első jogalapja négy részre osztható, amelyek a szóban forgó támogatások Bizottságnak történő bejelentésének elmulasztásán, az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt eljárási biztosítékok megsértésén, az indokolási kötelezettség megsértésén, illetve az ésszerű határidő elvének megsértésén alapulnak. A Scheucher-Fleisch és társai az első jogalap második része keretében azt állítják, hogy a Bizottságnak a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése alapján meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást, mivel kétségek merültek fel a szóban forgó intézkedések közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

19 A Bizottság vitatja a keresetet, kérve, hogy az Elsőfokú Bíróság a keresetet mint elfogadhatatlant, másodlagosan pedig mint megalapozatlant utasítsa el.

20 A Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogás elbírálása érdekében az Elsőfokú Bíróság először is azt elemezte, hogy a Scheucher-Fleisch és társait a vitatott határozat mennyiben érintette közvetlenül. E tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 37. pontjában megállapította, hogy az „AMA"-címkéket már a vitatott határozat meghozatala előtt kiadták, és a Grandits GmbH részére küldött fizetési felszólítás olyan időszakra esedékes járulékokra vonatkozott, amely legalábbis részben lefedi a vitatott határozat tárgyát képező intézkedések alkalmazásának idejét. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy az a lehetőség, hogy az osztrák hatóságok úgy döntsenek, hogy a szóban forgó támogatásokat nem nyújtják, pusztán elméletinek tűnik, ennélfogva a Scheucher-Fleisch és társait az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érinti a vitatott határozat.

21 Másodszor az Elsőfokú Bíróság azt vizsgálta, hogy a Scheucher-Fleisch és társait személyükben érintette-e a vitatott határozat. E tekintetben megállapította, hogy a felhozott jogalapokra tekintettel külön kell vizsgálni, hogy a felperesek egyfelől az eljárási jogaik érvényesítése érdekében rendelkeznek-e kereshetőségi joggal, másfelől hogy a vitatott határozat megalapozottságának vitatása érdekében van-e kereshetőségi joguk.

22 A Scheucher-Fleisch és társainak az eljárási jogaik érvényesítése érdekében rendelkezésére álló kereshetőségi jogot illetően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 53. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó támogatásoknak nem kizárólag a kiskereskedők a kedvezményezettjei, hanem e kedvezményezettek köre felöleli az összes olyan vállalkozást is, amelyek az „AMA”-címkékre jellemző termelési és értékesítési lánchoz tartoznak. A jelen esetben az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a Scheucher-Fleisch és társai, amelyek az állatok vágóhídi levágásával és feldarabolásával foglalkozó vállalkozások, versenytársai az „AMA”-címkék használatára jogosult vállalkozásoknak, és emellett ugyanazon a földrajzi piacon működnek. Az Elsőfokú Bíróság ebből arra a következtetésre jutott, hogy a Scheucher-Fleisch és társainak fennáll a kereshetőségi joguk annyiban, amennyiben az EK 88. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogaikat szándékoznak érvényesíteni, és az általuk felhozott első jogalap második részét elfogadhatónak nyilvánította.

23 A Scheucher-Fleisch és társainak a vitatott határozat megalapozottságának vitatása érdekében rendelkezésére álló kereshetőségi jogát illetően azonban az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 60. és 61. pontjában arra a megállapításra jutott, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a piaci helyzetüket lényegesen befolyásolhatják a vitatott határozat tárgyát képező támogatások, és ezért az első jogalap első és negyedik részét, valamint a harmadik jogalapot elfogadhatatlannak nyilvánította.

24 Végül az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 63. és 64. pontjában szintén elfogadhatónak nyilvánította az első jogalap harmadik részét és a második jogalapot, amennyiben azok a Scheucher-Fleisch és társainak az EK 88. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogainak érvényesítésére irányulnak. Az Elsőfokú Bíróság álláspontja szerint ugyanis egyfelől ez utóbbiak a második jogalapban arra hivatkoznak, hogy a vitatott határozat elfogadása során megsértették az e rendelkezésből eredő eljárási jogaikat. Másfelől az első jogalap harmadik része is alátámasztja az első jogalap második részét,

mivel megfelelő indokolás hiányában az érintett feleknek nem állt módjukban megismerni a Bizottság által a komoly nehézségek hiányára vonatkozóan megfogalmazott következtetés indokait, a bíróságnak pedig gyakorolni a felülvizsgálati jogkörét.

25 Az ügy érdemét illetően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 84. pontjában megállapította, hogy abban az időpontban, amikor a Bizottság a szóban forgó támogatásoknak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét vizsgálta, az 1992. évi AMA-Gesetz 21a. cikkének alapvető rendelkezései kizárólag a hazai termékekre vonatkoztak. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 85. pontjában megállapította továbbá, hogy mivel e kérdéssel kapcsolatban egyeztetésekre került sor az osztrák hatóságok és a Bizottság között, az említett intézménynek erről tudomása volt.

26 A fenti megállapításokra tekintettel az Elsőfokú Bíróság ítéletének 85. és 86. pontjában úgy ítélte meg, hogy még ha az AMA irányelvei nem is tartalmaznak a termékek eredetére vonatkozó feltételt, az 1992. évi AMA-Gesetz 21a. cikkének 1. pontjában foglalt, a hazai termékekre vonatkozó korlátozás kétségeket keltett a szóban forgó támogatásoknak az EK-Szerződés I. mellékletébe tartozó és egyes, az I. mellékletbe nem tartozó termékek reklámozásához nyújtott állami támogatásról szóló közösségi iránymutatással (HL 2001. C 252., 5. o.) való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, mivel ez utóbbi ilyen korlátozást nem tesz lehetővé.

27 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 86–88. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata komoly nehézségeket vetett fel, amelyek alapján a Bizottságnak a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése értelmében meg kellett volna indítania az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást, és ennélfogva a vitatott határozatot meg kell semmisíteni, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni az első jogalap harmadik részét és a második jogalapot.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

28 A fellebbezésében az Osztrák Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze teljes egészében hatályon kívül a megtámadott ítéletet,

– hozzon határozatot az ügy érdemében a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatatlanként vagy megalapozatlanként történő elutasításával, és

– a Scheucher-Fleisch és társait kötelezze mind a megsemmisítés iránti keresettel, mind a fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

29 A Bizottság csatlakozik az Osztrák Köztársaság fellebbezéséhez, és azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze teljes egészében hatályon kívül a megtámadott ítéletet,

– véglegesen határozzon az ügy érdemében, és a megsemmisítés iránti keresetet mint elfogadhatatlant vagy legalább mint megalapozatlant utasítsa el, és

– a Scheucher-Fleisch és társait kötelezze mind a megsemmisítés iránti keresettel, mind a fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

30 A Scheucher-Fleisch és társai fenntartják az Elsőfokú Bíróság előtt előterjesztett kérelmeik keretében kifejtett valamennyi jogalapot, és azt kérik, hogy a Bíróság:

– teljes egészében utasítsa el a fellebbezést, és

– az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

31 Fellebbezésének alátámasztása érdekében az Osztrák Köztársaság öt jogalapra hivatkozik, nevezetesen az EK 230. cikk negyedik bekezdésének megsértésére, az EK 88. cikk (2) bekezdésének megsértésére, a bizonyítási teherre vonatkozó, az EK 88. cikk (2) bekezdéséből és az EK 230. cikk negyedik bekezdéséből eredő szabályok megsértésére, az ítéletek indokolásával kapcsolatban a Törvényszék eljárási szabályzata 81. cikkének megsértésére, és végül a pervezető intézkedésekkel kapcsolatban ugyanezen szabályzat 64. cikkének megsértésére. A Bizottság fenntartás nélkül támogatja a fellebbezést, és az Osztrák Köztársaság által előadott valamennyi jogalaphoz csatlakozik kiegészítő jogalapok előterjesztésével.

32 A Scheucher-Fleisch és társai vitatják a fellebbezés jogalapjait.

Az első jogalapról

33 Első jogalapjával a Bizottság által támogatott Osztrák Köztársaság az EK 230. cikk negyedik bekezdésének a megtámadott ítélet által történő állítólagos megsértésére hivatkozik, mivel a Scheucher-Fleisch és társait sem közvetlenül, sem személyükben nem érintette a vitatott határozat, így az annak megsemmisítése iránti keresetet elfogadhatatlannak kellett volna nyilvánítani.

34 A Scheucher-Fleisch és társai vitatják e fellebbezési jogalapot, és azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen nyilvánította a keresetüket elfogadhatónak.

Az első jogalap első részéről

– A felek érvei

35 Az első jogalap első részével az Osztrák Köztársaság először is azon követelményt illetően, hogy a felpereseket a vitatott határozat személyükben érintse, úgy véli, hogy a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érintett félnek" történő minősítés nem jár szükségszerűen azzal, hogy a felperes kereshetőségi joggal rendelkezik, mivel az EK 230. cikk negyedik bekezdése e tekintetben megköveteli, hogy a felperest ezen intézkedés lényegesen érintse. E tagállam álláspontja szerint a megtámadott ítélet e ponton ellentmondásos, mivel elismeri, hogy a Scheucher-Fleisch és társait nem érintették lényegesen a vitatott határozat tárgyát képező támogatások,

ugyanakkor az e vállalkozások által hivatkozott egyes jogalapokat elfogadhatónak nyilvánította, ideértve az e határozat megalapozottságára vonatkozó jogalapokat.

36 Az említett tagállam álláspontja szerint mivel a Scheucher-Fleisch és társai a szóban forgó támogatások hivatalos vizsgálati eljárása keretében számukra biztosított eljárási jogok érvényesítésére irányuló jogalapokra is hivatkoztak, illetve a vitatott határozat megalapozottságát is vitatták, a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében bizonyítaniuk kell, hogy e támogatások szempontjából sajátos helyzetben vannak, továbbá, hogy e támogatások nyújtása lényeges módon érintette őket. Amennyiben azonban a Törvényszék ilyen helyzet vagy érintettség meglétét kizárja, a keresetet teljes egészében elfogadhatatlannak kell nyilvánítania.

37 A Bizottság hozzáteszi, hogy a megtámadott ítélet alapjául szolgáló ítélkezési gyakorlat, nevezetesen a C-198/91. sz., Cook kontra Bizottság ügyben 1993. május 19-én hozott ítélet (EBHT 1993., I-2487. o.) 23. pontja és a C-225/91. sz., Matra kontra Bizottság ügyben 1993. június 15-én hozott ítélet (EBHT 1993., I-3203. o.) 17. pontja összeegyeztethetetlen az EK 230. cikk negyedik bekezdésével. Emellett a Bizottság emlékeztet az uniós jog olyan elemeire, amelyekkel álláspontja szerint ezen ítélkezési gyakorlat ellentétes, nevezetesen az érintett feleknek az EK 88. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti eljárásban betöltött szerepére, az EK 230., az EK 241. és az EK 234. cikk rendszerére, amelyek teljes jogorvoslati rendszert írnak elő, a hivatalos vizsgálati eljárás megindításának az EK 87. cikkből eredő korlátaira, illetve ezen ítélkezési gyakorlat ellentmondásaira, amelyeket a Bizottság véleménye szerint az említett ítélkezési gyakorlatnak a megtámadott ítéletben alkalmazott téves értelmezése is súlyosbít.

38 Másodszor azon követelményt illetően, hogy a Scheucher-Fleisch és társait a vitatott határozatnak közvetlenül kell érintenie, az Osztrák Köztársaság előadja, hogy e határozat nem jelenti szükségképpen azt, hogy az AMA Marketing a szóban forgó promóciós intézkedések iránti kérelmeket jóváhagyja, azokat minden esetben egyéni határozatok alapján ítélik oda. Következésképpen a Scheucher-Fleisch és társait sem az 1992. évi AMA-Gesetz általános intézkedései, sem a vitatott határozat nem érinti közvetlenül. Az említett tagállam álláspontja szerint továbbá a Scheucher-Fleisch és társai szabad akaratukból döntöttek úgy, hogy lemondanak a szóban forgó intézkedésekről.

39 A Scheucher-Fleisch és társai vitatják az első fellebbezési jogalap első részét.

– A Bíróság álláspontja

40 Amint azt a Bíróság a C-83/09. P. sz., Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ügyben 2011. május 24-én hozott ítéletében (EBHT 2011., I-4441. o.) megállapította, a 659/1999 rendelet 4. cikke a bejelentett támogatási intézkedések vonatkozásában olyan előzetes vizsgálati szakaszt hoz létre, amelynek célja, hogy a Bizottság előzetesen véleményt formálhasson a szóban forgó támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségéről. E szakaszt követően a Bizottság megállapítja, hogy az adott intézkedés vagy nem minősül támogatásnak, vagy az EK 87. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik. Az utóbbi esetben az említett intézkedéssel kapcsolatosan vagy nem merülnek fel a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó kétségek, vagy éppen ellenkezőleg, felmerülnek (a fent hivatkozott Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ügyben hozott ítélet 43. pontja).

41 Amennyiben a Bizottság az előzetes vizsgálatot követően azt állapítja meg, hogy a bejelentett intézkedés ugyan az EK 87. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, ám nem merülnek fel a közös piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó kétségek, a 659/1999 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének címén kifogást nem emelő határozatot hoz (a fent hivatkozott Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ügyben hozott ítélet 44. pontja).

42 Amikor a Bizottság kifogást nem emelő határozatot hoz, nemcsak azt állapítja meg, hogy az intézkedés a közös piaccal összeegyeztethető, hanem bennefoglaltan mellőzi az EK 88. cikk (2) bekezdésében, valamint a 659/1999 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindítását (a fent hivatkozott Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ügyben hozott ítélet 45. pontja).

43 Márpedig a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésén alapuló kifogást nem emelő határozat jogszerűsége attól függ, hogy felmerültek-e kétségek a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatosan. Mivel az ilyen kétségek olyan hivatalos vizsgálati eljárás megindításához kell, hogy vezessenek, amelyben a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontjában meghatározott érintett felek is részt vehetnek, az utóbbi rendelkezés értelmében vett minden érintett felet a határozat által közvetlenül és személyében érintettnek kell tekinteni (a fent hivatkozott Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ügyben hozott ítélet 47. pontja).

44 Az EK 88. cikk (2) bekezdésében és a 659/1999 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében előírt eljárási garanciák kedvezményezettjei e garanciák tiszteletben tartását ugyanis csak akkor tudják érvényesíteni, ha lehetőségük van arra, hogy a kifogást nem emelő határozatot az uniós bíróság előtt megtámadják, ennélfogva a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érintett féli", a kereset különös tárgyához kapcsolódó sajátos minőség az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében elegendő azon felperes személyében való érintettségéhez, aki a kifogást nem emelő határozatot vitatja (a fent hivatkozott Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ügyben hozott ítéletének 47. és 48. pontja).

45 A jelen esetben egyfelől a megtámadott ítélet 10. pontjából kitűnik, hogy keresetükkel a Scheucher-Fleisch és társai a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott kifogást nem emelő határozat megsemmisítését kérték. Másfelől a megtámadott ítélet 53. pontjában az Elsőfokú Bíróság lényegében megállapította, hogy e felpereseket a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett érintett félnek kell tekinteni.

46 Következésképpen, ellentétben az Osztrák Köztársaság és a Bizottság állításával, az Elsőfokú Bíróság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet elfogadhatónak nyilvánította.

47 Igaz, hogy amint a megtámadott ítélet 47–49., 60. és 61. pontjából kitűnik, a Scheucher-Fleisch és társai az EK 88. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogaik érvényesítésére irányuló jogalap mellett a vitatott határozat megalapozottságára vonatkozó jogalapra is hivatkoztak, és az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy e felek nem bizonyították, hogy a vitatott határozat tárgyát képező támogatások lényegesen érinthetik piaci helyzetüket.

48 Mindazonáltal a megtámadott ítélet 64. pontjából kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság e jogalapokat csak annak meghatározása érdekében vizsgálta, hogy a Scheucher-Fleisch és társainak az EK 88. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogai sérültek-e. E célból az Elsőfokú Bíróság az e felek által előadott érdemi érveket ugyanis annak érdekében vizsgálta, hogy meggyőződjön arról, hogy ezen érvek alátámasztják-e a Scheucher-Fleisch és társai által kifejezetten előadott, az e rendelkezés szerinti eljárás megindítását indokló komoly nehézségek fennállására vonatkozó jogalapot.

49 E tekintetben, annak ellenére, hogy – amint az a megtámadott ítélet 88. pontjából kitűnik az említett érdemi érveket végül is nem használták fel, nem lehet érvényesen arra hivatkozni, hogy az Elsőfokú Bíróság ezzel megváltoztatta a megsemmisítés iránti kereset tárgyát.

50 Amennyiben ugyanis a felperes a kifogást nem emelő határozat megsemmisítését kéri, lényegében azt vitatja, hogy a Bizottság a szóban forgó támogatásra vonatkozó határozatot anélkül fogadta el, hogy ezen intézmény hivatalos vizsgálati eljárást indított volna, amivel megsértette eljárási jogait. Annak érdekében, hogy keresete sikeres legyen, a felperes bármely azt bizonyító jogalapra hivatkozhat, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információknak és bizonyítékoknak a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálati szakaszban történő értékelésének kétségeket kellett volna ébresztenie a szóban forgó intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatosan. Az ilyen érvelés azonban nem változtathatja meg a kereset tárgyát és elfogadhatóságának feltételeit sem. Éppen ellenkezőleg, az összeegyeztethetőséggel kapcsolatos kétségek fennállása pont az a tényező, amelyet a felperesnek alá kell támasztania annak bizonyítására, hogy a Bizottság köteles lett volna az EK 88. cikk (2) bekezdésében,

valamint a 659/1999 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást megindítani (a fent hivatkozott Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ügyben hozott ítélet 59. pontja).

51 Következésképpen az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről

– A felek érvei

52 Az Osztrák Köztársaság álláspontja szerint a Scheucher-Fleisch és társai az EK 88. cikk (2) bekezdése és a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében nem minősülnek érintett félnek. E tagállam álláspontja szerint a Scheucher-Fleisch és társait a szóban forgó támogatások csak potenciálisan és közvetetten érintették, amit egyébként maguk is elismertek.

53 E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a Scheucher-Fleisch és társai a keresetükben kifejtették, hogy csak a kiskereskedőket célozta az AMA tevékenysége, amiből álláspontja szerint az következik, hogy a vitatott határozat nem érintette őket közvetlenül, mivel az AMA által jóváhagyott támogatások nem jártak közvetlen hatással a jogi helyzetükre, egyszerűen azok gazdasági hatásait érezték.

54 Emellett a Bizottság álláspontja szerint a megtámadott határozatban szereplő azon megállapítás, miszerint a szóban forgó támogatások kedvezményezettjeinek köre felöleli az összes olyan vállalkozást, amelyek az „AMA”-címkékre jellemző termelési és értékesítési lánchoz tartoznak, pontatlan, mivel az AMA tevékenysége a címkét nem használó vállalkozásokra, köztük tehát a Scheucher-Fleisch és társaira is kiterjed.

55 A Scheucher-Fleisch és társai vitatják az első fellebbezési jogalap második részét is.

– A Bíróság álláspontja

56 Az első jogalap második része, amely szerint a Scheucher-Fleisch és társai nem tekinthetők a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett érintett félnek, lényegében a tények Elsőfokú Bíróság általi értékelésének, valamint az elé terjesztett bizonyítékok bizonyító erejének vitatására irányul.

57 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EK 225. cikkből és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből az következik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására, kivéve ha megállapításainak anyagi pontatlansága a hozzá benyújtott eljárási iratokból ered, másrészt a tények értékelésére. Amint a Törvényszék megállapította vagy értékelte a tényállást, a Bíróság rendelkezik hatáskörrel az EK 225. cikk értelmében a tények jogi minősítésének és az abból a Törvényszék által levont jogkövetkezményeknek a felülvizsgálatára (lásd a C-487/06. P. sz., British Aggregates kontra Bizottság ügyben 2008. december 22-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-10515. o.] 96. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

58 A Bíróság azonban nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – főszabály szerint – a Törvényszék által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok vizsgálatára. Amennyiben a bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket és a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonít. E mérlegelés, eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság vizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (lásd a fent hivatkozott British Aggregates kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 97. pontját).

59 Másfelől emlékeztetni kell arra, hogy az elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (lásd a C-399/08. P. sz., Bizottság kontra Deutsche Post ügyben 2010. szeptember 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-7831. o.] 64. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

60 A jelen ügyben egyfelől az Osztrák Köztársaság és a Bizottság nem hivatkoztak kifejezetten a bizonyítékok elferdítésére a mgtámadott ítélet 53. pontjában szereplő azon megállapítással kapcsolatban, hogy a Scheucher-Fleisch és társai az állatok vágóhídi levágásával és feldarabolásával foglalkozó vállalkozások, amelyek versenytársai a szóban forgó támogatásban részeülő vállalkozásoknak, és ugyanazon a földrajzi piacon működnek, ennélfogva a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érintett félnek” minősülnek.

61 Másfelől a megtámadott ítélet 51–53. pontjából kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság e megállapítást először is a vitatott határozat indokolására, ezt követően a szóban forgó támogatás elemzésére és végül a megsemmisítés iránti kereset keretében írásbeli válaszban előadott pontosításokra alapította.

62 Következésképpen, még azt feltételezve is, hogy a Scheucher-Fleisch és társai keresetükben kifejtették, hogy a vágóhidat üzemeltető vállalkozások kivételével csak a kiskereskedők részesültek a szóban forgó támogatásban, meg kell jegyezni először is

azt, hogy ezen állításukat az eljárás során helyesbítették, másodszor pedig azt, hogy az Elsőfokú Bíróság megállapítása nem pusztán a Scheucher-Fleisch és társai nyilatkozatán alapszik, hanem a vitatott határozaton is, valamint a szóban forgó támogatás elemzésén, amely bizonyítékokat sem az Osztrák Köztársaság, sem a Bizottság nem vitatta.

63 E feltételek mellett nem kifogásolható érvényesen az Elsőfokú Bírósággal szemben, hogy a Scheucher-Fleisch és társainak a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érintett félnek" történő minősítése kapcsán a jelen ügy tényállását elferdítette volna.

64 Következésképpen az első jogalap második részét részben elfogadhatatlanként, részben pedig megalapozatlanként el kell utasítani.

65 Ebből következően az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

66 Második jogalapjával a Bizottság által támogatott Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy a megtámadott ítélet sérti az EK 88. cikk (2) bekezdését, mivel a szóban forgó támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének megítélése komoly nehézségeket

vetett fel, amelyeknek arra kellett volna vezetniük a Bizottságot, hogy megindítsa az e rendelkezés szerinti hivatalos vizsgálati eljárást.

67 Az említett tagállam azt kifogásolja az Elsőfokú Bírósággal szemben, hogy kizárólag az 1992. évi AMA-Gesetz 21a. cikkének 1. pontjára támaszkodott, és és a Bizottság által figyelembe vett egyéb tényállási és jogi elemeket figyelmen kívül hagyta, így azt is, hogy a vitatott határozat csak a 2002. szeptember 26-át követően elfogadott intézkedésekre vonatkozott, és hogy a tényállás idején hatályos AMA-irányelvek az Európai Unióból származó valamennyi termék esetében lehetővé tették ezen intézkedések alkalmazását.

68 A Bizottság hozzáteszi, hogy a megtámadott ítélet végeredményben azt kifogásolja vele szemben, hogy nem vizsgálta az Osztrák Köztársaság által módosított, és 2002. szeptember 26-án hatályba lépett AMA-irányelvek jogszerűségét. Márpedig ezen intézmény álláspontja az, hogy a vitatott határozatot az e területen rendelkezésére álló széles mérlegelési jogkör keretében és az osztrák hatóságok azon ígéretére tekintettel fogadta el, hogy a szóban forgó támogatásokra csak e módosított irányelveket fogja alkalmazni, az 1992. évi AMA-Gesetz 21a. cikkének 1. pontját nem. Egyébiránt a Bizottság feladata, álláspontja szerint, főként gazdasági és szociális jellegű, és nem rendelkezik hatáskörrel a bejelentett intézkedések nemzeti jogszabályok szerinti jogszerűségének vizsgálatára.

69 A Scheucher-Fleisch és társai vitatják e jogalapot arra való hivatkozással, hogy a szóban forgó támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének megítélése komoly nehézségeket vetett fel, amelyek alapján a Bizottság köteles lett volna az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítására.

A Bíróság álláspontja

70 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás nélkülözhetetlen, ha a Bizottságnak komoly nehézséget okoz annak megállapítása, hogy valamely támogatás a közös piaccal összeegyeztethető-e. A Bizottság tehát valamely állami támogatás javára

hozandó határozat elfogadásakor csak abban az esetben szorítkozhat az EK 88. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálati szakaszra, ha az első vizsgálat során megbizonyosodott arról, hogy ez az állami támogatás összeegyeztethető a közös piaccal. Amennyiben azonban az említett első vizsgálat során a Bizottság ezzel ellentétes következtetésre jut, vagy nem tudja minden kétséget kizáróan megállapítani a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségét, úgy köteles minden szükséges véleményt beszerezni, valamint e célból az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást megindítani (lásd a C-431/07. P. sz., Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ügyben 2009. április 2-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-2665. o.] 61. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

71 A komoly nehézségek fogalma objektív jellegű, ezek fennállását nemcsak a megtámadott jogi aktus elfogadásának körülményei, hanem azon értékelések között is keresni kell, amelyekre a Bizottság támaszkodott (lásd a fent hivatkozott Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 63. pontját).

72 Ebből következik, hogy amint az a jelen ítélet 43. és 50. pontjában is kifejtésre került, a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésén alapuló, kifogást nem emelő határozat jogszerűsége attól függ, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információknak és bizonyítékoknak a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálati szakaszban történő értékelésének objektív módon kétségeket kellett volna-e ébresztenie a szóban forgó intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatosan, mivel az ilyen kétségek felmerülése esetén meg kell indítani a hivatalos vizsgálati eljárást, amelyben az említett rendelet 1. cikkének h) pontja szerinti érintett felek is részt vehetnek.

73 A jelen esetben először is meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság álláspontjával ellentétben a megtámadott ítélet nem hagyta figyelmen kívül azt, hogy a vitatott határozat csak a 2002. szeptember 26-át követően elfogadott intézkedésekre vonatkozott, és hogy a tényállás idején hatályos AMA-irányelvek az Unióból származó valamennyi termék esetében lehetővé tették ezen intézkedések alkalmazását.

74 A megtámadott ítélet 79–83. pontjából ugyanis kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság nem pusztán e két körülményt vette figyelembe, hanem azt is, hogy az osztrák hatóságok ígéretet tettek a Bizottság felé arra, hogy kiigazítják az AMA-Gesetz 21a. cikkének 1. pontját, amely kiigazítás 2007. július 1-jei hatállyal történt meg, illetve azt is, hogy e törvény más marketingintézkedéseket is előírt, anélkül hogy azokat a hazai termékekre korlátozta volna.

75 Mindazonáltal, amint a megtámadott ítélet 84–87. pontjából kitűnik, e körülmények összességét az Elsőfokú Bíróság nem ítélte elegendőnek annak megállapításához, hogy az AMA-Gesetz 21a. cikkének 1. pontjában kimondott hazai termékekre történő korlátozás nem ébresztett semmilyen kétséget a szóban forgó támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, és hogy következésképpen a Bizottság mentesülhet az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárásnak a 659/1999 rendelet 4. cikke (4) bekezdése alapján történő megindítására vonatkozó kötelezettsége alól.

76 Az Elsőfokú Bíróság ezzel nem alkalmazta tévesen a jogot.

77 E tekintetben nem lehet érvényesen arra hivatkozni, hogy az 1992. évi AMA-Gesetzben található e korlátozás által ébresztett kétségek eloszlottak az AMA-irányelvek 2002. szeptember 26-i hatálybalépésére, és az osztrák hatóságok azon ígéretére tekintettel, hogy a szóban forgó támogatásokra kizárólag ezen irányelveket alkalmazzák.

78 Nyilvánvaló ugyanis, hogy a szóban forgó intézkedés előzetes vizsgálati szakaszában ellentmondás volt egyfelől az intézkedést szabályozó törvény, azaz az 1992. évi AMA-Gesetz, másfelől annak végrehajtási rendelkezései, azaz az AMA-irányelvek között. Míg az első olyan korlátozást tartalmazott, amely kétségeket ébresztett a szóban forgó támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, nevezetesen az intézkedést a hazai termékekre korlátozta, a második nem tartalmazott ilyen korlátozást.

79 Így a szóban forgó támogatás összeegyeztethetőségét, illetve összeegyeztethetetlenségét a nemzeti jogszabályok ezen ellentmondása közvetlenül érinthette, mivel a szóban forgó intézkedés hatálya merőben eltér attól függően, hogy az 1992. évi AMA-Gesetzet vagy az AMA-irányelveket alkalmazzák-e.

80 E körülmények között az említett ellentmondásnak objektív módon kétségeket kellett volna ébresztenie a szóban forgó támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, még az osztrák hatóságok azon ígérete ellenére is, hogy kizárólag ezen irányelveket alkalmazzák a szóban forgó támogatásokra.

81 Az ilyen ígéret ugyanis nem teszi jogilag lehetetlenné az 1992. évi AMA-Gesetz, és így a szóban forgó támogatás közös piaccal való összeegyeztethetetlenségét felvető korlátozás alkalmazását. E törvényt illetően az osztrák hatóságok által az e törvény szerinti korlátozás megsértésével odaítélt „AMA"-címkék a jogszabályok hierarchiájának elve alapján *a priori* sikeresen megtámadhatók a nemzeti bíróságok előtt.

82 Emellett emlékeztetni kell arra, hogy amint azt a Bíróság hasonló összefüggésekben kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokban következetesen megállapította, valamely nemzeti jogszabálynak az uniós jog rendelkezéseivel való összeegyeztethetetlenségét csak kötelező és a módosítást igénylő rendelkezésekkel jogilag azonos szintű belső rendelkezésekkel lehet megszüntetni, pusztán valamely közigazgatási iránymutatás nem tekinthető az uniós jogból eredő kötelezettségek érvényes teljesítésének (lásd ebben az értelemben a C-197/96. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1997. március 13-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-1489. o.] 14. pontját és a C-358/98. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2000. március 9-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-1255. o.] 17. pontját).

83 Ebből következik, hogy a Bizottság azon állítása, miszerint határozatát az e területen rendelkezésére álló széles mérlegelési jogkör keretében fogadta el, illetve hogy a feladata főként gazdasági és szociális jellegű, és nem rendelkezik hatáskörrel a bejelentett intézkedések nemzeti jogszabályok szerinti jogszerűségének vizsgálatára, megalapozatlan.

84 E tekintetben emlékeztetni kell arra először is, hogy jóllehet az állami támogatások területén a Bizottság széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amelynek gyakorlása magában foglal az Unióval összefüggésben megvalósítandó gazdasági jellegű értékeléseket, ez nem jelenti azt, hogy az uniós bíróságnak tartózkodnia kellene a gazdasági jellegű adatok Bizottság általi értelmezésének ellenőrzésétől (lásd a C-290/07. P. sz., Bizottság kontra Scott ügyben 2010. szeptember 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-7763. o.] 64. pontját) és ebből következően attól, hogy valamely törvény és a végrehajtási rendelkezései közötti ellentmondás hatásaival kapcsolatos kérdés értelmezését ellenőrizze, mivel az ilyen ellenőrzés tisztán jogi jellegű.

85 Másodszor a Bizottságnak nem feladata, hogy az AMA-irányelvek és az 1992. évi AMA-Gesetz nemzeti jog szerinti egymáshoz viszonyulásáról határozzon, köteles azonban figyelembe venni a két nemzeti jogszabály között esetlegesen látható ellentmondást, különösen, ha abból arra lehet következtetni, hogy valamely támogatási program olyan korlátozást tartalmaz, mint amely e törvény 21a. cikkének 1. pontjában szerepel, ami komoly kétségeket ébreszt e támogatás közös piaccal való összeegyeztethetősége felől.

86 Egyébiránt sem az 1992. évi AMA-Gesetz és az AMA-irányelvek közötti ellentmondás, sem az osztrák hatóságoknak az e törvény szerinti korlátozás alkalmazásának mellőzésére irányuló ígérete nem szerepel a vitatott határozatban, amely a 46., 52. és 66. pontjában pusztán arra szorítkozik, hogy megerősítse a termékek származási helyével kapcsolatos, 2002. szeptember 26. óta fennálló korlátozás hiányát.

87 Ebből következik, hogy a második fellebbezési jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik, negyedik és ötödik jogalapról

A felek érvei

88 Harmadik jogalapjával a Bizottság által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja a megtámadott ítélettel szemben, hogy megsértette a bizonyítási teherre vonatkozó, az EK 88. cikk (2) bekezdéséből és az EK 230. cikk negyedik bekezdéséből eredő szabályokat, mivel az említett ítélet nem vette figyelembe, hogy a Scheucher-Fleisch és társai nem bizonyították sem érintett féli minőségüket, sem a szóban forgó támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének megítélésével kapcsolatos komoly nehézségek meglétét.

89 A Bizottság álláspontja szerint az Elsfokú Bíróság nemcsak figyelmen kívül hagyta a Scheucher-Fleisch és társai azon állítását, miszerint kizárólag a kiskereskedőket célozta az AMA tevékenysége, ami *a contrario* arra utal, hogy e felek abban nem részesültek, hanem lehetőséget biztosított a Scheucher-Fleisch és társai számára arra, hogy a nekik címzett kérdések útján igazolják érintett féli minőségüket. Az Elsőfokú Bíróság ezzel befolyásolta az általa lefolytatott bizonyításfelvétel eredményét.

90 A negyedik jogalapjával a Bizottság által e tekintetben is támogatott, fent említett tagállam arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet megsértette a Törvényszékot az eljárási szabályzatának 81. cikke alapján terhelő indokolási kötelezettséget. Az Osztrák Köztársaság álláspontja szerint ilyen kötelezettségszegés következik különösen a

megtámadott ítéletben szereplő ellentmondásos indokokból és az AMA-irányelvek elemzésének mellőzéséből, amelyekre az első és a második fellebbezési jogalap is utalt. A Bizottság a maga részéről azon az álláspontonon van, hogy – amennyiben az Elsőfokú Bíróság a vitatott határozatnak a megtámadott ítéletben történő megsemmisítését az 1992. évi AMA-Gesetz és az AMA-irányelvek közötti ellentmondásra kívánta alapozni – ebben az ítéletben meg kellett volna vizsgálnia, hogy ennek az ellentmondásnak ténylegesen a vitatott határozat megsemmisítéséhez kellett volna-e vezetnie. Ezen intézmény véleménye szerint nyilvánvaló, hogy a szóban forgó támogatásokra vonatkozó értékelése ugyanaz lett volna, ha megindítja a hivatalos vizsgálati eljárást. Emellett a Bizottság hangsúlyozza, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következően gondosan kell eljárnia, és figyelembe kell vennie a tagállamok azon érdekét e területen, hogy rövid határidőn belül határozat szülessen.

91 Ötödik jogalapjával a Bizottság által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja a megtámadott ítélettel szemben, hogy megsértette az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 64. cikkét, mivel ez utóbbi nem szerezte be hivatalból a Scheucher-Fleisch és társai kereshetőségi jogával és az 1992. évi AMA-Gesetz 21a. cikke 1. pontja relevanciájának hiányával kapcsolatos döntő fontosságú információkat.

92 A Scheucher-Fleisch és társai vitatják valamennyi jogalapot. Különösen az ötödik jogalapot illetően előadják, hogy nem értenek egyet a megtámadott ítélet azon megállapításával, miszerint nem bizonyították azt, hogy a vitatott határozat tárgyát képező támogatások lényegesen érintették őket. E felek szerint ugyanis az „AMA”-címkék jogosultjai a versenytársaik, akiknek a kínálatát ily módon hirdették, míg ők és ügyfeleik saját forrásokból voltak kénytelenek finanszírozni a termékeik reklámozását. A Scheucher-Fleisch és társai álláspontja szerint ebből az következett, hogy kétszeresen érintette őket a vitatott határozat, mivel egyfelől viselték e támogatások finanszírozásának költségeit, másfelől versenyhátrányt szenvedtek el. Összességében a Scheucher-Fleisch és társai álláspontja szerint nem részesülhettek a támogatásban, míg annak finanszírozásához hozzá kellett járulniuk, és a saját termékeik reklámozását is maguknak kellett finanszírozniuk.

A Bíróság álláspontja

93 Az együttesen vizsgálandó harmadik, negyedik és ötödik jogalapjával az Osztrák Köztársaság és a Bizottság azt kifogásolják az Elsőfokú Bírósággal szemben egyfelől, hogy nem vette figyelembe a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat, és nem szerezte be az ügy szempontjából döntő fontosságú információkat, emellett befolyásolta az általa lefolytatott bizonyításfelvétel eredményét, másfelől pedig, hogy nem indokolta meg a megtámadott ítéletet. Emellett a Scheucher-Fleisch és társai kifogásolják a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben abban nem állapították meg, hogy a vitatott határozat lényegesen érintette őket.

94 Minenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a Scheucher-Fleisch és társai az ötödik jogalapra benyújtott válaszuk keretében kifogásolják a megtámadott ítélet egy részét, azonban nem kérték sem ezen ítélet részbeni megsemmisítését, sem azt, hogy a Bíróság vagy maga határozzon véglegesen e kérdésben, vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé az e kérdésben való határozathozatal érdekében.

95 Következésképpen, mivel az említett kifogást nem a Scheucher-Fleisch és társai válaszbeadványában foglalt kérelmek alátámasztására adták elő, az nem tekinthető csatlakozó fellebbezésnek.

96 A harmadik és az ötödik jogalapot illetően, amennyiben azok arra hivatkoznak, hogy az Elsőfokú Bíróságnak nem kellett volna pervezető intézkedéseket tennie és kérdéseket intéznie a felekhez a Scheucher-Fleisch és társai érintett féli minőségével kapcsolatban, meg kell jegyezni, hogy a jelen ítélet fenti 43. pontjában kifejtetteknek megfelelően valamely személy e minőségének megléte – mint a jelen esetben is – a megsemmisítés iránti keresete elfogadhatóságának kérdése tekintetében meghatározó jelentőségű.

97 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 230. cikk negyedik bekezdésében előírt azon kritérium, amely a valamely természetes vagy jogi személy által a nem neki címzett határozat ellen benyújtott kereset elfogadhatóságát azon feltételhez köti, hogy a kereset benyújtóját a határozat közvetlenül és személyében érintse, eljárásgátló oknak minősül, amelyet a közösségi bíróságok bármikor, hivatalból is vizsgálhatnak (a C-362/06. P. sz., Sahlstedt és társai kontra Bizottság ügyben 2009. április 23-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-2903. o.] 22. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

98 Következésképpen nem kifogásolható az Elsőfokú Bírósággal szemben, hogy hivatalból tett intézkedéseket annak érdekében, hogy tájékozódjon a Scheucher-Fleisch és társai érintett féli minőségével kapcsolatban, mivel azokat eljárásgátló ok vizsgálata keretében tette.

99 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy egyedül a Törvényszék dönthet az előtte folyamatban lévő üggyel kapcsolatban a rendelkezésére álló információk kiegészítésének esetleges szükségességéről. Annak mérlegelése, hogy az eljárási anyagok bizonyító erejűek-e, vagy sem, egyedül a Törvényszék hatáskörébe tartozik, és e mérlegelésnek a fellebbezési eljárás keretében történő felülvizsgálata nem tartozik a Bíróságra, kivéve a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok elferdítése esetét, illetve amennyiben a Törvényszék megállapításainak ténybeli pontatlansága az ügy irataiból kitűnik (lásd a C-385/07. P. sz., Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland kontra Bizottság ügyben 2009. július 16-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-6155. o.] 163. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

100 Ennélfogva nem kifogásolható az Elsőfokú Bírósággal szemben, hogy a tárgyalás előtt és annak során részletes kérdéseket intézett a felekhez a rendelkezésére álló információk kiegészítése végett, valamint hogy a felek által érvényesen felhozott jogalapok keretében az általa feltett kérdésekre a felek által adott válaszokból bizonyos következtetéseket vont le. Az Osztrák Köztársaság és a Bizottság továbbá a fellebbezés szakaszában nem kifogásolhatja azt sem, hogy az Elsőfokú Bíróság nem fogadott el olyan más pervezető intézkedéseket, amelyeknek az elfogadását az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során maguk nem kérelmezték, hiszen abban az Osztrák Köztársaság nem vett részt, és amelyeket a Bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő eljárás keretében sem írtak le pontosan.

101 Ebből következik, hogy az Osztrák Köztársaság és a Bizottság nem kifogásolhatja érvényesen az Elsőfokú Bírósággal szemben, hogy megsértette a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat, sem azt, hogy jogellenesen befolyásolta a bizonyításfelvételt, sem pedig azt, hogy a rendelkezésére álló információkat nem egészítette ki megfelelő módon.

102 Ezen érvek lényegében a Scheucher-Fleisch és társai EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett féli minőségével kapcsolatos tények Elsőfokú Bíróság általi értékelésének, illetve a szóban forgó támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésével kapcsolatos komoly nehézségek fennállásának vitatását jelentik.

103 Márpedig az ilyen kérdéseket felvető harmadik és ötödik jogalap a jelen fellebbezés keretében elfogadhatatlan. Azok mindenesetre az első és a második jogalapra adott válaszban kifejtett indokok miatt megalapozatlanok.

104 A negyedik jogalapot illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszéknek a Bíróság alapokmánya 36. cikkében és 53. cikke első bekezdésében előírt, az ítéletek indokolására vonatkozó kötelezettsége nem kötelezi a Törvényszéket, hogy olyan magyarázatot adjon, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Az indokolás lehet tehát közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék az adott intézkedés okait, és lehetővé teszik a Bíróság számára a bírósági felülvizsgálat gyakorlását (lásd a fent hivatkozott Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

105 A jelen ügyben az Osztrák Köztársaság által előadott érvek az első és a második fellebbezési jogalap tárgyát képező kérdések vitatását jelentik, amelyeket ezért az e jogalapokra adott válasz keretében kifejtett indokok miatt el kell utasítani.

106 Különösen a megtámadott ítélet indokolásának állítólagosan ellentmondásos jellegére vonatkozó érvet illetően hangsúlyozni kell, hogy a jelen ítélet 50. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintett féli" minősége következtében a Bizottság határozata által közvetlenül és személyében érintett felperes bármely azt bizonyító jogalapra hivatkozhat, hogy ezen intézménynek komoly kétségei kellett volna hogy legyenek a szóban forgó intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatosan, és ezért meg kellett volna indítania az említett rendelkezés szerinti hivatalos vizsgálati eljárást. Így az, hogy az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta a vitatott határozat megalapozottságára vonatkozó jogalapokat annak meghatározása érdekében, hogy sérültek-e a Scheucher-Fleisch és társai eljárási jogai, nem összeegyeztethetetlen a megtámadott ítélet 60. és 61. pontjában tett azon megállapítással, hogy azok nem bizonyították, hogy a piaci helyzetüket lényegesen befolyásolhatják a vitatott határozat tárgyát képező támogatások.

107 A Bizottság által felhozott azon érvet is el kell utasítani, amelyet a megtámadott ítélet indokolásának hiányára alapít, egyfelől amiatt, hogy az Elsőfokú Bíróság egyfelől nem vizsgálta meg, hogy az 1992. évi AMA-Gesetz és az AMA-irányelvek közötti ellentmondásnak a vitatott határozat megsemmisítéséhez kellett volna-e vezetnie, másfelől amiatt, hogy nem állapította meg, hogy a Bizottságnak az e határozat szerinti értékelése ugyanaz lett volna akkor is, ha megindítja a hivatalos vizsgálati eljárást.

108 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a megsemmisítés iránti kereset tárgya az EK 88. cikk (3) bekezdése alapján kifogást nem emelő határozat volt.

109 Márpedig, amint az a jelen ítélet 40–42. pontjában kifejtésre került, az ilyen határozat meghozatalához vezető előzetes vizsgálati szakasz célja pusztán az, hogy a Bizottság előzetesen véleményt formálhasson a szóban forgó támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségéről. Ennélfogva a Törvényszék nem vonhatja el a Bizottság hatáskörét annak kimondásával, hogy ezen intézmény értékelése ugyanaz lett volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása esetén is.

110 Emellett, mivel a valamely intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos komoly kétségek fennállása elegendő ahhoz, hogy a Bizottság köteles legyen megindítani az említett hivatalos vizsgálati eljárást, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben nem volt köteles kifejteni azon indokokat, amelyek miatt az 1992. évi AMA-Gesetz és az AMA-irányelvek között felfedett ellentmondásnak a vitatott határozat megsemmisítéséhez kellett volna vezetnie.

111 A Bíróságnak ugyanis már volt alkalma megállapítani, hogy az EK 88. cikk (3) bekezdése alapján kifogást nem emelő határozatnak, amelyet rövid határidőn belül hoznak meg, csak azokat az indokokat kell tartalmaznia, amelyek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem állnak fenn komoly nehézségek az érintett támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének értékelésével összefüggésben, és hogy e határozat akár tömör indokolását is az EUMSZ 253. cikkben előírt indokolási kötelezettség szempontjából kielégítőnek kell tekinteni, amennyiben ennek ellenére világosan és egyértelműen megfogalmazza azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem állnak fenn ilyen nehézségek, mivel ezen indokolás megalapozottságának kérdése független e kötelezettségtől (lásd a C-333/07. sz. Régie Networks ügyben 2008. december 22-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-10807. o.] 65., 70. és 71. pontját).

112 Következésképpen a megtámadott ítélettel szemben nem kifogásolható az indokolás hiánya e tekintetben, mivel az a kérdés, hogy az összeegyeztethetőségre vonatkozó értékelés ugyanaz lett volna-e a hivatalos vizsgálati eljárás megindítása esetén is, független ezen indokolási kötelezettségtől.

113 Következésképpen a harmadik, negyedik és ötödik jogalapot részben mint elfogadhatatlanokat, részben mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

114 Következésképpen a fellebbezés egészét el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezésről

A felek érvei

115 Válaszbeadványában a Bizottság azon érv alátámasztására, miszerint a Scheucher-Fleisch és társait a vitatott határozat nem érintette közvetlenül és személyükben, hangsúlyozza, hogy a szóban forgó járulékok nem minősültek az e határozattal engedélyezett támogatás összetevőjének.

116 E tekintetben a Bizottság hangsúlyozza, hogy a megtámadott ítélet azt, hogy a Scheucher-Fleisch és társait a vitatott határozat közvetlenül érintette, az AMA részére fizetendő járulékfizetési kötelezettségükkel indokolta. Márpedig a Bizottság álláspontja szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, és nevezetesen a C-266/04–C-270/04., C-276/04. és C–321/04-C-325/04. sz., Distribution Casino France és társai egyesített ügyekben 2005. október 27-én hozott ítéletből (EBHT 2005., I-9481. o.) kitűnik, hogy az adók nem tartoznak az uniós jog állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá, hacsak nem valamely támogatási intézkedés finanszírozását szolgálják úgy, hogy annak szerves részét képezik, az adó és a támogatás között kötelező hozzárendeltségi viszonynak kell fennállnia abban az értelemben, hogy az adó bevétele kötelező módon a támogatás finanszírozásához van rendelve.

117 A Bizottság álláspontja szerint a megtámadott ítéletben ezen a ponton az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel az AMA rendszerében semmiféle összefüggés nincs a járulékok és a nyújtott támogatások összege között, amint azt a Verwaltungsgerichtshof már több ízben is megállapította.

118 Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy a Scheucher-Fleisch és társai által indított keresetet elfogadhatatlannak kellett volna nyilvánítani.

119 Az Osztrák Köztársaság csatlakozik a Bizottság érveléséhez, és kifejti, hogy a kötelező hozzárendeltségi viszony hiányát a jelen esetben az is megerősíti, hogy az AMA által finanszírozott intézkedések nem számszerűsíthetők az abban részesülő egyes személyek szerint, és hogy az intézkedéseket a járulékokból származó bevétel összegétől függetlenül alkalmazzák.

120 E tekintetben az említett tagállam hangsúlyozza, hogy az 1992. évi AMA-Gesetz 21j. cikkének (1) bekezdése szerint a járulékoknak az AMA-nak az e járulékok beszedésével kapcsolatos adminisztratív költségeinek fedezésére, valamint az e törvény 21a. cikkében felsorolt intézkedések finanszírozására kell szolgálnia.

121 A Scheucher-Fleisch és társai megjegyzi, hogy e jogalap új jogalapnak minősül, amelyet sem az Elsőfokú Bíróság előtt, sem a fellebbezésben nem hoztak fel. E felek álláspontja szerint az AMA agrármarketing rendszerében létezik a Bizottság által a jogalapja alátámasztása érdekében hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett kötelező hozzárendeltségi viszony a járulékok és a szóban forgó támogatás között, mivel az AMA részére fizetendő járulék volt az AMA rendelkezésére álló egyetlen pénzügyi eszköz az agrármarketing tevékenysége ellátására. A Verwaltungsgerichtshof 2006. március 20-i 2005/17/0230. sz. ítéletét illetően a Scheucher-Fleisch és társai álláspontja az, hogy az a Bíróság ítélkezési gyakorlata téves értelmezésének következménye, és hozzáteszik, hogy e bíróság soha nem terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet e kérdés vonatkozásában a Bíróság elé.

A Bíróság álláspontja

122 Mindenekelőtt meg kell vizsgálni, hogy a csatlakozó fellebbezés keretében felhozott jogalap, amint azt a Scheucher-Fleisch és társai állítják, újnak minősül-e.

123 Ha valamely félnek megengednék ugyanis, hogy először a Bíróság előtt hozzon fel olyan jogalapot a megtámadott ítélettel kapcsolatban, amelyet a Törvényszéknál nem terjesztett elő, az azt jelentené, hogy a Törvényszék által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a Bírósághoz, amelynek hatásköre a fellebbezési eljárásban az első fok bírái előtt megvitatott jogalapokról hozott jogi döntés megítélésére korlátozódik (lásd ebben az értelemben a C-266/05. P. sz., Sison kontra Tanács ügyben 2007. február 1-jén hozott ítélet [EBHT 2007., I-1233. o.] 95. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

124 A jelen esetben ez a jogalap azon elfogadhatatlansági jogalappal áll összefüggésben azt kiegészítve, amelyet a Bizottság kifejezetten felhozott az Elsőfokú Bíróság előtt, és amely szerint a vitatott határozattal szemben előterjesztett megsemmisítés iránti kereset elfogadhatatlan, mivel a Scheucher-Fleisch és társait e határozat nem érintette közvetlenül és személyükben.

125 Következésképpen a csatlakozó fellebbezés elfogadható.

126 A Bizottság által felhozott jogalapot illetően meg kell állapítani, hogy ellentétben ezen intézmény állításával, azt, hogy a Scheucher-Fleisch és társait a vitatott határozat közvetlenül érintette, a megtámadott ítélet nem kizárólag AMA részére fizetendő járulékfizetési kötelezettségükkel indokolta.

127 A megtámadott ítélet 37. pontjából ugyanis kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság e megállapítását egyfelől az egyik fél részére küldött fizetési felszólításra, másfelől az AMA és az egyik kiskereskedő internetes honlapjaira alapozza, amelyekből megállapítható, hogy az „AMA”-címkéket már a vitatott határozat meghozatala előtt kiadták.

128 Másfelől, amint a jelen ítélet 44. pontjából kitűnik, a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett bármely érintett felet közvetlenül és személyében érinti a kifogást nem emelő határozat, amennyiben eljárási jogainak védelme érdekében hoz fel megsemmisítési jogalapokat e határozattal szemben.

129 Ebből következik, hogy a csatlakozó fellebbezés keretében felhozott egyetlen jogalap szintén a Scheucher-Fleisch és társai e rendelkezés értelmében vett „érintett féli" minőségének vitatását jelenti.

130 E tekintetben egyfelől utalni kell az első jogalap második részére adott válaszra.

131 Másfelől meg kell jegyezni, hogy a Scheucher-Fleisch és társai a válaszbeadványukban és a tárgyaláson is kifogásolták, hogy nemcsak a létrehozott rendszer finanszírozásához kell hozzájárulniuk, hanem viselniük kell az abból eredő versenyhátrányt is, hogy kizárólag a versenytársaik részeülnek az AMA Marketing reklámtevékenysége keretében elfogadott intézkedésekből.

132 Márpedig meg kell állapítani, hogy a 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében „érintett félnek" kell érteni minden olyan személyt, vállalkozást vagy vállalkozások társulását, amelyeknek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti, különösen a támogatás kedvezményezettjének versenytárs vállalkozásait. Más szóval címzettek meghatározatlan összességéről van szó, ami nem zárja ki, hogy egy olyan vállalkozás, amely a támogatás kedvezményezettjének nem közvetlen versenytársa „érintett félnek" minősüljön annyiban, amennyiben arra kíván hivatkozni, hogy az érdekeit érintheti a támogatás nyújtása, és a jogilag megkövetelt módon bizonyítja, hogy a támogatásnak valószínűleg konkrét hatása lesz a saját helyzetére (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ügyben hozott ítélet 63–65. pontját).

133 A jelen esetben, mivel a megtámadott ítéletben megállapításra került, hogy a Scheucher-Fleisch és társait az említett rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében vett „érintett félnek" kell tekinteni, a Bizottság által a csatlakozó fellebbezés keretében előadott jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

134 Az eddigi megfontolások összességéből következik, hogy a csatlakozó fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

135 A Bíróság eljárási szabályzata 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az Osztrák Köztársaság pervesztes lett, a Scheucher-Fleisch és társai kérelmének megfelelően őt kell kötelezni a költségek viselésére.

136 Mivel a Scheucher-Fleisch és társai nem kérték a Bizottság költségek viselésére való kötelezését, úgy kell határozni, hogy utóbbi maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Aláírások